

Ekart Tol

MOĆ

SADAŠNJEG
TRENUTKA

Vodič za duhovno
prosvetljenje

Preveli sa engleskog

Darko Tuševljaković
Ivana Vanić

**Čarobna
knjiga**

*Vi ste ovde da božanskom smislu univerzuma
omogućite da se prikaže.
Eto koliki je vaš značaj!*

– Ekart Tol

PREDGOVOR AMERIČKOG IZDAVAČA

MARK ALEN

Autor knjiga *Vizionarski posao i Vizionarski život*

Možda jednom u deset godina, ili čak samo jednom u generaciji, pojavi se knjiga poput *Moći sadašnjeg trenutka*. Ona predstavlja više od knjige; u njoj obitava životna energija, koju verovatno možete da osetite držeći knjigu u rukama. Ona poseduje moć da u čitaocima stvara iskustvo i njihove živote menja nabolje.

Moć sadašnjeg trenutka je prvobitno objavljena u Kanadi, i kanadski izdavač Koni Kelou mi je rekla kako je neprekidno slušala priče o pozitivnim promenama, pa čak i čudima, koje su se događale onog trenutka kada su se ljudi prihvatili knjige. „Čitaoci se javljaju”, rekla je. „I toliki broj njih mi govori o čudesnim isceljenjima, transformacijama i većoj radosti koje doživljavaju zato što su prigrlili ovu knjigu.”

Zahvaljujući ovoj knjizi, ja postajem svestan toga da svaki trenutak našeg života predstavlja jedno čudo. To je savršeno tačno, bez obzira na to da li ja to uviđam ili ne. I *Moć sadašnjeg trenutka* mi iznova i iznova pokazuje na koji način da to uvidim.

Od prve stranice koju je napisao postaje jasno da Eckart Tol predstavlja savremenog učitelja. On nije priklonjen nijednoj posebnoj religiji ni doktrini, a nije ni guru; njegovo učenje obuhvata suštinu, osnovu svih ostalih tradicija, i ne protivreči nijednoj od njih – ni hrišćanskoj, ni hinduističkoj, ni budističkoj, ni muslimanskoj, ni urođeničkoj, niti bilo kojoj drugoj. On je u stanju da učini ono što

su svi veliki učitelji činili: da nam pokaže, jednostavnim i jasnim jezikom, kako se put, istina i svetlost nalaze pred nama.

Ekart Tol započinje knjigu tako što nas ukratko upoznaje sa sopstvenom pričom – pričom o ranoj depresiji i očaju koji su kulminirali neverovatnim iskustvom buđenja jedne noći, nedugo nakon njegovog dvadeset i devetog rođendana. Tokom poslednjih dvadeset godina on se osvrtao na to iskustvo, meditirao i produbljivao svoje shvatanje.

U proteklih deset godina on je postao učitelj svetskog ranga, velika duša sa velikom porukom, onom koju je prenosio Hrist, onom koju je prenosio Buda: stanje prosvetljenja se može postići, sada i ovde. Moguće je živeti bez patnje, bez strepnje i neuroza. Da bi se to postiglo, moramo shvatiti našu ulogu kao kreatora sopstvenog bola; naš um stvara probleme, a ne drugi ljudi, ne „spoljašnji svet”. Krivac je naš sopstveni um, sa svojim skoro neprestanim tokom misli; dok razmišlja o prošlosti, brine se o budućnosti. Mi činimo veliku grešku kad se poistovećujemo sa svojim umom, misleći da smo to mi – dok, u stvari, predstavljamo daleko uzvišenija bića.

Iznova i iznova, Ekart Tol nam pokazuje na koji način treba da se povežemo sa onim što on naziva Biće:

„Biće je večni, uvek prisutni jedini život iznad brojnih oblika života koji podležu rođenju i smrti. Međutim, Biće se ne nalazi samo iznad, već i duboko unutar svakog oblika kao njegova najdublja, nevidljiva i neuništiva suština. To znači da vam je ono dostupno ovog trenutka kao vaše najdublje ja, vaša istinska priroda. Ali nemojte pokušavati da ga dosegnete svojim umom. Ne pokušavajte da ga shvatite. Možete ga spoznati samo onda kada je um miran. Kada ste prisutni, kada se vaša pažnja u potpunosti i svom silinom nalazi u Sadašnjem trenutku, Biće je moguće osetiti, ali mentalno ne može biti shvaćeno. Prosvetljenje znači ponovo postati svestan Bića i ostati u tom stanju 'osećanja ostvarenosti.'”

Knjigu *Moć sadašnjeg trenutka* gotovo da je nemoguće pročitati u jednom dahu – ona od vas traži da je povremeno odložite i osvrnete se na pročitano kako biste to primenili u ličnom životnom iskustvu. Ona predstavlja kompletan vodič, potpuni kurs iz meditacije i spoznaje. To je knjiga kojoj se treba stalno vraćati – i svaki put kada joj se opet posvetite, bićete nagrađeni novom mudrošću i značenjem. To je knjiga koju će mnogi ljudi, uključujući i mene, želeti da proučavaju do kraja života.

Moć sadašnjeg trenutka ima predane čitaoce, čiji je broj u porastu. Već je proglašena za remek-delo, a kako god da je ljudi nazivaju, kako god da je opisuju, u pitanju je knjiga koja ima snagu da menja živote, snagu da nas u potpunosti dovede do spoznaje toga ko smo zaista.

Mark Alen
Novato, Kalifornija, SAD
Avgust 1999.

UVODNA REČ

RASEL E. DI KARLO

Autor knjige *U susret pogledu na novi svet*

Prekriveni azurnim nebom, narandžastožuti sunčevi zraci na zalasku mogu nas u posebnim prilikama počastiti trenutkom tako velike lepote da se u momentu nalazimo zatečeni, ukočenog pogleda. Raskoš takvog trenutka potpuno nas zbunjuje, naši prisilno brbljivi umovi prave pauzu kako nas ne bi mentalno prebacili na neko mesto koje nije ovde-i-sada. Okupana svetlošću, vrata ka drugačijoj stvarnosti kao da se otvaraju, uvek prisutna, a ipak retko kad viđena.

Abraham Maslou je ovo nazvao „vrhunskim iskustvima”, pošto ona predstavljaju istaknute trenutke u životu kada se zateknemo odaslatim izvan granica zemaljskog i običnog. Mogao ih je isto tako nazvati i „iskustvima provirivanja”¹. Tokom ovih trenutaka iskoračivanja mi krišom zavirujemo u večno carstvo samog Bića. Makar to bilo i samo nakratko, mi se vraćamo svom istinskom ja.

„Ali”, mogli biste uzdahnuti, „to je tako divno... Kada bi se samo moglo tu i ostati. Ali kako da se tu nastanim za stalno ?”

Tokom proteklih deset godina posvetio sam se pronalaženju tog odgovora. U toku pretrage bila mi je čast da učestvujem u razgovorima sa nekim od najodvažnijih, najinspirativnijih i najpronocljivijih „pionira za primer” našeg vremena na polju

¹ Nprevodiva igra reči „peak experience” (vrhunsko iskustvo) i „peek experience” (iskustvo provirivanja). Reči *peak* i *peek* se različito pišu, imaju različito značenje, ali se isto izgovaraju . (Prim. prev.)

medicine, prirodnih nauka, psihologije, poslovanja, religije-duhovnosti i ljudskih potencijala. Ovu raznovrsnu grupu pojedinaca povezuje njihovo izraženo zajedničko mišljenje da čovečanstvo sada veoma značajno napreduje u svom evolutivnom razvoju. Ta promena je praćena i promenom našeg pogleda na svet – osnovne slike koju imamo o tome „kako stvari stoje”. Pogled na svet želi da odgovori na fundamentalna pitanja: „Ko smo?” i „Kakva je priroda univerzuma u kom živimo?” Odgovori na ova pitanja diktiraju kvalitet i karakteristike naših ličnih veza sa porodicom, sa prijateljima i poslodavcima/radnicima. Kada ih posmatramo u širem okviru, oni određuju društva.

Ne bi trebalo da nas iznenadi to što pogled na svet koji iskrsava dovodi u pitanje mnoge stvari za koje Zapadno društvo misli da su istinite:

MIT 1. Čovečanstvo je doseglo vrhunac svog razvoja.

Suosnivač „Esalena” Majkl Marfi je, služeći se komparativnim studijama religija, medicinskih nauka, antropologije i sporta, došao do provokativne teze da postoje još napredniji nivoi u razvoju čoveka. Kada se osoba približava ovim naprednijim nivoima, neobične sposobnosti počinju da cvetaju – sposobnost za ljubav, vitalnost, čoveštvo, svest o telu, intuiciju, percepciju, komunikaciju i volju.

Prvi korak jeste prepoznati njihovo postojanje. Većina ljudi to ne čini. Nakon toga, određene metode se mogu primeniti svesnom namerom.

MIT 2. Mi smo u potpunosti odvojeni jedni od drugih, od prirode i od Kosmosa.

Ovaj mit o „onom drugom” odgovoran je za ratove, silovanje planete i sve oblike i manifestacije ljudske nepravde. Na kraju krajeva, ko bi čiste pameti povredio onog drugog da je tu osobu doživljavao

kao deo sebe samog? Sten Grof u svom istraživanju neuobičajenih stanja svesti zaključuje da su „psiha i svest svakog od nas, kad se sve sagleda, u skladu sa 'svim onim što jeste', jer ne postoje apsolutne granice između tela/ega i sveukupnosti postojanja.”

„Era 3”, tretman dr Lerija Dosija, u kom misli, stavovi i isceliteljske namere jednog lica mogu uticati na fiziologiju drugog lica (suprotno od „Ere 2”, opšteprihvaćenog um-telo tretmana), veoma je dobro potkrepljen naučnim studijama o isceliteljskoj moći molitve. Sudeći po poznatim principima fizike i po pogledu na svet koji gaji tradicionalna nauka, to je nemoguće. Ipak, nadmoćan broj dokaza pokazuje da je to zapravo moguće.

MIT 3. Fizički svet je sve što postoji.

Okovana materijalizmom, tradicionalna nauka podrazumeva da ništa što se ne može izmeriti, testirati u laboratoriji ili iskušati sa pet čula ili putem njihovih tehnoloških produžetaka jednostavno ne postoji. To „nije stvarno”. Posledica toga jeste to da je sveukupna realnost svedena na fizičku stvarnost. Duhovne, ili ono što bih nazvao nefizičke dimenzije realnosti proterane su sa vidika.

Ovo je u sukobu sa „večnom filozofijom”, tim filozofskim konsenzusom koji se provlači kroz vekove, kroz religije, kroz tradicije i kultove, opisujući različite ali nadovezujuće dimenzije realnosti. One se protežu od onih najgušćih i najmanje svesnih – koje bismo nazvali materijom – pa do najredih i najviše svesnih, koje bismo nazvali duhovnim.

Veoma je zanimljivo to što su ovakav prošireni multidimenzionalni model realnosti predlagali kvantni teoretičari kao što je Džek Skarfeti, koji opisuje nadsvetlosno putovanje. Druge dimenzije se koriste da bi se objasnilo putovanje koje se odvija brže od svetlosti – tog konačnog ograničenja brzine; ili posmatrajte rad legendarnog fizičara Dejvida Boma sa njegovim ekspliciranim (fizičkim) impliciranim (nefizičkim) multidimenzionalnim modelom realnosti.

Ovo ne predstavlja puku teoriju – eksperiment „Aspekt” iz 1982, izveden u Francuskoj, pokazao je da dve prethodno povezane kvantne čestice, nakon što su razdvojene na veliku udaljenost, na neki način i dalje ostaju povezane. Kada je jedna čestica bila promenjena, i druga se menjala – istog trenutka. Naučnici ne znaju postupak na osnovu kojeg se ovo putovanje brže od svetlosti može odvijati, mada neki teoretičari čak predlažu objašnjenje da se ova povezanost odvija putem ulaza ka višim dimenzijama.

Dakle, nasuprot onome što možda misle oni koji su posvećeni tradicionalnom shvatanju, uticajne odvažne osobe sa kojima sam razgovarao osećale su da još uvek nismo dosegli vrhunac u razvoju čovečanstva, da smo povezani sa svekolikim životom, a ne razdvojeni od njega, i da potpuni spektar saznanja obuhvata i fizičku i mnoštvo nefizičkih dimenzija realnosti.

U suštini, ovaj novi pogled na svet uključuje vaš pogled na sebe same, na druge ljude i na ukupan život, ne kroz oči našeg malecnog, ovozemaljskog sopstva, koje živi u vremenu i rođeno je u vremenu, već radije kroz oči duše, našeg Bića, istinskog ja. Jedan za drugim, ljudi uskaču u ovu višu orbitu.

Svojom knjigom *Moć sadašnjeg trenutka*, Ekart Tol punopravno zauzima svoje mesto u ovoj grupi učitelja svetskog ranga. Ekartova poruka glasi: problem čovečanstva leži duboko ukorenjen u samom umu ili, još bolje, u našem pogrešnom poistovećivanju sa umom.

Naša neodlučna svest, naša težnja da krenemo linijom najmanjeg otpora time što nismo u potpunosti budni u sadašnjem trenutku, to stvara prazninu. I vremenom okovani um, koji je stvoren da bi bio koristan sluga, premošćuje tu prazninu, proglašavajući sebe za gospodara. Poput leptira koji leprša od cveta do cveta, um povezuje prošla iskustva ili, prikazujući sebi sopstveni film, predviđa ono što će doći. Retko kad ćemo zateći sebe kako se odmaramo u okeanskim dubinama sadašnjeg trenutka, jer samo tu – u sadašnjem trenutku – mi pronalazimo naše istinsko ja, koje leži ispod fizičkog tela, promenljivih emocija i brbljivog uma.

Okrunjena slava čovekovog razvoja ne leži u našoj sposobnosti da rasuđujemo i mislimo, iako je to ono po čemu se razlikujemo od životinja. Intelekt, kao i instinkt, naprosto predstavlja jednu od usputnih tačaka. Naša božanska sudbina jeste da se ponovo povežemo sa našim suštinskim Bićem i svoju neobičnu božansku stvarnost izražavamo u običnom fizičkom svetu, tren za trenom. Lako je to reći, a, ipak, retki su oni koji su dospeli do krajnjih granica čovekovog razvoja.

Na svu sreću, postoje vodiči i učitelji koji nam na tom putu pomažu. Ekartova impresivna snaga kao vodiča i učitelja ne leži u njegovoj usavršenoj sposobnosti da nas zadivi interesantnim pričama, da apstraktno učini konkretnim ili da obezbedi korisnu tehniku. Više od toga, njegova magija leži u iskustvu njega samog kao nekoga ko zna. Kao rezultat, iza njegovih reči nalazi se snaga koju su posedovali samo najslavniji duhovni učitelji. Živeći u dubinama ove više stvarnosti, Ekart utire energetski put kome se i ostali mogu pridružiti.

I šta ako ostali baš to i učine? Svet kakav poznajemo sigurno bi se promenio nabolje. Vrednosti bi se pretvorile u krhotine nestajućih strahova, koji bi bili izbačeni kroz vir samog Bića. Nova civilizacija bi se rodila.

„Gde se nalazi dokaz o ovoj višoj stvarnosti?“, pitate se vi. Ja vam nudim jedino analogiju: četa naučnika se može sastati i govoriti vam o naučnim dokazima za činjenicu da su banane gorke. Ali sve što treba da uradite jeste da zagrizete jednu, samo jednom, kako biste uvideli da je priroda banane sasvim drugačija. Naposljetku, dokaz ne leži u intelektualnim argumentima, već u biću koje je na neki način dotaklo nešto sveto i spolja i iznutra.

Ekart Tol nas vešto čini otvorenima za tu mogućnost.

Rasel E. di Karlo
Eri, Pensilvanija, SAD
Januar 1998.

ZAHVALNICE

Duboko sam zahvalan Koni Kelou na njenoj ljubavi, podršci i njenoj suštinskoj ulozi u transformisanju rukopisa u ovu knjigu i iznošenju iste na svetlo dana. Uživanje je raditi sa njom.

Proširujem svoju zahvalnost na Koreju Lender i one divne ljude koji su potpomogli stvaranje ove knjige dajući mi prostor, taj najdragoceniji dar – prostor za pisanje i prostor da *budem ono što jesam*. Hvala i Adrijani Bredli iz Vankuvera, Margaret Miler iz Londona i Endži Frančesko iz Glastonberija u Engleskoj, Ričardu iz Menlo Parka i Reni Framkin iz Sausalitoa u Kaliforniji.

Takođe sam zahvalan Širli Speksman i Hauardu Kelou na njihovoj reviziji rukopisa i korisnim informacijama, kao i onim pojedincima koji su bili toliko ljubazni da revidiraju rukopis u kasnijoj fazi i obezbede dodatne podatke. Hvala Rouz Dendevič za tekstualnu obradu rukopisa, za njen jedinstveni veseli profesionalni stil.

Konačno, želeo bih da izrazim svoju ljubav i zahvalnost majci i ocu, bez kojih ova knjiga ne bi nastala, mojim duhovnim učiteljima i najvećem guruu od svih: životu.

UVOD

Poreklo ove knjige

Ja imam malo koristi od prošlosti i retko kad mislim o njoj. Međutim, voleo bih da vam ukratko ispričam na koji sam način postao duhovni učitelj i kako je nastala ova knjiga.

Sve do svoje tridesete godine živio sam u stanju gotovo neprestane strepnje, prošarane periodima samoubilačke depresije. Sada mi se čini kao da govorim o nekom prošlom životu ili životu nekog drugog.

Jedne noći, nedugo nakon mog dvadeset i devetog rođendana, probudio sam se u rane sate uz osećanje apsolutnog užasa. Sa takvim osećanjem sam se budio mnogo puta ranije, ali sada je to bilo intenzivnije nego ikad pre. Tišina noći, nejasni obrisi nameštaja u mračnoj sobi, udaljeni zvuk voza koji promiče – sve se činilo tako stranim, tako neprijateljskim i tako u potpunosti besmislenim da je u meni stvorilo dubok prezir prema svetu. Najprezrenija stvar od svih, međutim, bilo je moje lično postojanje. U čemu je ležao smisao daljeg življenja sa ovakvim teretom nesreće? Zašto nastaviti sa ovom neprekidnom borbom? Mogao sam da osetim kako je duboka težnja za uništenjem, za nepostojanjem, sada postajala daleko snažnija od instinktivne želje za nastavkom života.

„Ne mogu više da živim sa samim sobom.” To je bila misao koja se ponavljala u mom umu. A onda sam iznenada postao svestan koliko je neobična bila ta misao. „Jesam li ja jedan ili dvoje? Ako ne mogu da živim sa samim sobom, onda mora da postoje dvojica mene: 'ja' i 'onaj' sa kojim 'ja' ne može da živi.” „Možda je”, pomislio sam, „samo jedan od nas dvojice stvaran.”

Ovo čudno uviđanje me je toliko zapanjilo da se moj um zaustavio. Bio sam u potpunosti svestan, ali više nije bilo misli. Zatim sam se osetio uvučenim u nešto što je izgledalo kao vrtlog energije. U početku je to bilo sporo kretanje, ali s vremenom se ubrzavalo. Obuzeo me je veliki strah i moje telo je počelo da se trese. Čuo sam reči: „Ne opiri se ničemu”, kao da su izgovorene u mojim grudima. Mogao sam da osetim kako bivam uvučen u nekakvu prazninu. Činilo se kao da se ona nalazi većim delom u meni nego oko mene. Iznenada više nije bilo straha i dozvolio sam sebi da propadnem u tu prazninu. Ne sećam se šta je bilo nakon toga.

Probudio me je cvrkut ptica sa spoljne strane prozora. Nikad pre nisam čuo takav zvuk. Moje oči su i dalje bile zatvorene, a ugledao sam sliku skupocenog dijamanta. Tako je, da je dijamant mogao da proizvede zvuk, bio bi baš ovakav. Otvorio sam oči. Prvo svetlo zore probijalo se kroz zavese. Bez ijedne misli, osetio sam, znao sam, da u svetlosti ima beskrajno više od onoga što mi mislimo. Ta meka svetlucavost koja se probijala kroz zavese bila je ljubav kao takva. Suze su mi navrle na oči. Podigao sam se i prošetao po sobi. Prepoznao sam prostoriju ipak shvativši da je nikada pre nisam istinski video. Sve je bilo sveže i netaknuto kao da je upravo nastalo. Podizao sam predmete – olovku, praznu flašu – diveći se lepoti i živosti svega toga.

Toga dana sam koračao ulicama grada potpuno očaran čudesnim životom na zemlji kao da sam tek dospeo na ovaj svet.

U toku sledećih pet meseci živio sam u stanju nenarušenog mira i blaženstva. Nakon toga, intenzitet je donekle opao, ili se možda samo činilo tako jer je to postalo moje prirodno stanje. I dalje sam mogao da funkcionišem u svetu iako sam shvatao da ništa što učinim neće nimalo doprineti onome što već imam.

Znao sam, naravno, da mi se dogodilo nešto od velike važnosti, ali nisam uopšte mogao to da razumem. Tek posle nekoliko godina, nakon iščitavanja brojnih duhovnih tekstova i vremena provedenog sa duhovnim učiteljima, uvideo sam da su svi tragali

za onim što se meni već desilo. Zaključio sam da je najverovatnije intenzivni pritisak patnje te noći naterao moju svest da odustane od poistovećivanja sa nesrećnim i duboko uplašenim ja, koje, na kraju krajeva, predstavlja izmišljotinu uma. To povlačenje je izgleda bilo tako potpuno da je ovo lažno, napaćeno ja u trenutku kolabiralo kao da ste izvukli čep iz igračke na naduvavanje. Ono što je preostalo bila je moja prava priroda, kao uvek prisutno *ja jesam*: svest u svom čistom stanju, koje prethodi poistovećivanju sa formom. Kasnije sam takođe naučio kako da ulazim u to unutrašnje carstvo u kom vreme i smrt ne postoje i koje sam isprva iskusio kao prazninu, ostajući pritom potpuno svestan. Boravio sam u stanjima tako neopisivog blaženstva i svetosti da je početno iskustvo koje sam upravo opisao blede u poređenju sa njima. Došlo je vreme kada sam, nakratko, ostajao bez ičega na fizičkom polju. Nisam imao veze, posao, dom, društveno određen identitet. Skoro dve godine sam proveo na klupama po parku u stanju potpune radosti.

Ali čak i najlepša iskustva dođu i prođu. Možda je još bitnije od bilo kakvog iskustva osnovno osećanje mira, koje me od tada više nije napuštalo. Ponekad je ono veoma snažno, skoro opipljivo, tako da ga i drugi mogu osetiti. A ponekad se nalazi negde u pozadini, nalik udaljenoj melodiji.

Kasnije bi mi ljudi povremeno prilazili i govorili mi: „Želim da imam to što ti imaš. Možeš li mi to dati ili mi pokazati kako da to dobijem?” A ja bih odgovarao: „Vi to već imate. Samo ne možete da osetite jer vaš um stvara preveliku buku.” Takav odgovor je docnije prerastao u knjigu koju držite u rukama.

I pre nego što sam to shvatio, ponovo sam zadobio spoljašnji identitet. Postao sam duhovni učitelj.

Istina koja je u vama

Ova knjiga predstavlja srž mog rada u proteklih deset godina – onoliko koliko on može biti pretočen u reči – u Evropi i Severnoj Americi, sa pojedincima i malim grupama duhovnih tragača. Uz duboku ljubav i poštovanje, želeo bih da zahvalim tim izuzetnim ljudima na njihovoj hrabrosti, volji da prihvate unutrašnju promenu, na izazovnim pitanjima i spremnosti da saslušaju. Ova knjiga ne bi nastala da nije bilo njih. Oni pripadaju još uvek nezatnoj, ali, na svu sreću, rastućoj manjini duhovnih pionira: ljudi koji dostižu tačku na kojoj postaju sposobni da se probiju kroz nasleđene kolektivne obrasce uma koji su eonima držali ljude u okovima patnje. Verujem da će ova knjiga pronaći put do onih koji su spremni za toliko radikalnu unutrašnju promenu i da će tako delovati kao katalizator za nju. Takođe, nadam se da će ona dopreti do mnogih drugih koji će njen sadržaj smatrati vrednim poimanja iako možda neće biti spremni da u potpunosti žive po njemu i praktikuju ga. Moguće je da će se u nekom kasnijem trenutku seme posejano za vreme njenog čitanja spojiti sa semenom prosvetljenja koje svako ljudsko biće nosi u sebi i da će ono iznenada proklijati i oživeti unutar njih.

Ova knjiga je, u svom sadašnjem obliku, često spontano nastajala kao odgovor na pitanja koja su pojedinci postavljali na seminarima, na časovima meditacija i privatnim savetodavnim sastancima, tako da sam zadržao formu pitanja i odgovora. Naučio sam i primio na tim časovima i sastancima isto koliko i oni koji su postavljali

pitanja. Neka od pitanja i odgovora zapisivao sam skoro od reči do reči. Ostalo su opšti oblici, što znači da sam određene tipove pitanja koja su mi često postavljana kombinovao u jedno i izdvajao srž iz različitih odgovora kako bih stvorio opšti odgovor. Ponekad bi se u procesu pisanja pojavio sasvim novi odgovor, dublji ili oštromniji od bilo čega što sam ja ikada izgovorio. Neka dodatna pitanja postavio je urednik ne bi li obezbedio dodatno razjašnjenje određenih tačaka.

Otkrićete da se od prve do poslednje stranice dijalozi bez prestanka smenjuju između dva različita nivoa.

Na jednom nivou ja vašu pažnju usmeravam na ono što je lažno u vama. Govorim o prirodi čovekovog nesvesnog i disfunkcije, baš kao i o njihovim najčešćim manifestacijama u ponašanju, počev od konflikata u vezama do ratnih odnosa između plemena ili nacija. Takvo znanje je ključno, jer ukoliko ne naučite kako da prepoznate lažno kao lažno – kao nešto što niste vi – ne može doći do trajnog preobražaja i uvek ćete na kraju biti ponovo uvučeni u iluziju i neki oblik bola. Na ovom nivou takođe vam pokazujem kako da to što je lažno u vama ne pretvorite u svoje ja i u lični problem jer je to način na koji ta laž samu sebe dalje održava.

Na drugom nivou ja govorim o dubokom preobražaju ljudske svesti – ne u smislu nekakve mogućnosti u dalekoj budućnosti, već kao o nečemu što je dostupno sada – bez obzira na to ko ste i gde se nalazite. Biće vam pokazano kako da se oslobodite iz ropstva uma, kako da stupite u ovo prosvetljeno stanje svesti i održite ga u svakodnevnom životu.

Na ovom nivou knjige reči se ne bave uvek informacijama, već su često skrojene kako bi vas uvukle u ovu novu svest dok čitate. Iznova i iznova nastojim da vas povedem sa sobom u to večito stanje intenzivne svesne prisutnosti u Sadašnjem trenutku kako bih vam ponudio osećaj prosvetljenja. Dok ne budete u stanju da iskusite ono o čemu govorim, možda će vam se činiti da se ovi delovi donekle ponavljaju. Međutim, čim to iskusite, verujem da

ćete uvideti kako oni sadrže ogromnu količinu duhovne snage, i oni za vas mogu postati najvredniji delovi knjige. Štaviše, pošto svaka osoba u sebi nosi seme prosvetljenja, ja se često obraćam znalcu u vama koji boravi iza mislioca, onom stvarnijem ja, koje odmah prepoznaje duhovnu istinu, usklađuje se sa njom i od nje prima snagu.

Simbol za pauzu § nakon određenih pasusa sugerije vam da bi možda valjalo da prestanete sa čitanjem na trenutak, umirite se i osetite i iskusite istinitost onoga što je upravo rečeno. Možda će postojati i druga mesta u tekstu, na kojima ćete to učiniti prirodno i spontano.

Dok počinjete da čitate ovu knjigu, značenje određenih reči, kao što su *Biće* ili *prisustvo*, možda vam isprva neće biti najjasnije. Samo nastavite sa čitanjem. Dok budete čitali, možda će vam padati na um pitanja ili primedbe. Verovatno ćete dobiti odgovor na njih kasnije u knjizi ili će se ispostaviti da su nevažna kako budete sve dublje zalazili u učenje – i u sebe.

Nemojte čitati samo umom. Obratite pažnju na bilo kakav „emocionalni odgovor” tokom čitanja i na osećanje prepoznavanja duboko iznutra. Ja vam ne mogu saopštiti nikakvu duhovnu istinu koju vi duboko u sebi već ne poznajete. Sve što mogu da učinim jeste da vas podsetim na ono što ste zaboravili. Životno znanje, drevno a ipak uvek novo, tada se aktivira i oslobađa iz svake ćelije vašeg tela.

Um želi da kategorizuje i upoređuje, ali ova knjiga će bolje delovati na vas ako ne pokušate da upoređujete njenu terminologiju sa onom drugih učitelja jer ćete u protivnom biti zbunjeni. Ja koristim reči kao što su um, sreća i svest na način koji se ne slaže nužno sa upotrebom kod drugih učitelja. Nemojte se vezivati ni za kakve reči. One samo predstavljaju sredstva za postizanje cilja i treba ih što pre ostaviti iza sebe.

Kada povremeno citiram reči Isusa ili Bude iz *Puti čuda* ili drugih učenja, to ne činim kako bih upoređivao, već da bih vašu pažnju usmerio na činjenicu da u suštini postoji, i oduvek je postojalo, samo jedno duhovno učenje, mada se pojavljivalo u mnogim oblicima. Neki od ovih oblika, kao što su drevne religije, postali su toliko opterećeni nevažnim stvarima da je kod njih gotovo sasvim zaklonjena duhovna suština. Stoga se njihovo dublje značenje dobrim delom više ne prepoznaje, a njihova moć da izazovu promenu je izgubljena. Kada uzimam citate iz drevnih religija i drugih učenja, to činim da bih otkrio njihovo dublje značenje i time ponovo osposobio njihovu moć da izazovu promenu – posebno za one čitaoce koji su sledbenici ovih religija ili učenja. Njima poručujem: nema potrebe da na drugom mestu tragate za istinom. Dozvolite da vam pokažem kako da zađete dublje u ono što već posedujete.

Ipak, uglavnom sam pokušao da koristim što neutralniju terminologiju kako bih se obratio velikom broju ljudi. Ova knjiga se može posmatrati i kao novo formulisanje tog večnog duhovnog učenja, suštine svih religija, u našem vremenu. Ona nije izvedena na osnovu spoljnih izvora, već iz jednog istinskog unutrašnjeg Izvora, tako da ne sadrži ni teoriju ni spekulacije. Ja govorim iz unutrašnjeg iskustva, i ako u nekim trenucima govorim prodorno, to je stoga da bih probio čvrste naslage mentalnog otpora i domogao se mesta u vama na kom vi već znate, baš kao što i ja znam, i na kom istinu prepoznajete onog trenutka kada je čujete. U tom trenutku postoji izvesno osećanje zanosa i povećane živosti dok nešto unutar vas izgovara: „Da. Znam da je to istina.”